

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.21.347/2021/6. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

A felperesek: Felperes1

(Cím2) I. rendű

Felperes2

(Cím2) II. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Újvári és Báji-Patay Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Báji-Patay Gergely ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Péter ügyvéd

(Cím5)

A per tárgya: kártérítés és sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 41.Pf.631.777/2021/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P.102.856/2017/112.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet felülvizsgálattal támadott részében – a perköltségre, az állam által előlegezett költség viselésére, a kereseti és fellebbezési illeték viselésére is kiterjedően – hatályon kívül helyezi, és ebben a körben a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria az I. rendű felperes és az alperes felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 26.670 (huszonhatezer-hatszázhetven) forintban, a felülvizsgálati eljárási illeték összegét 84.000 (nyolcvannégyezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. és II. rendű felperes 2017. február 10-én gépjárművel idegenhibás közlekedési balesetet szenvedett.

[2] Az I. rendű felperes a balesetben 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett, szegycsont törése, mellimplantátum sérülése, agyrázkódása, zúzódásai keletkeztek.

[3] Az I. rendű felperes balesetből eredő maradványállapota a mindennapi élet során, szabadidős tevékenységekben, párkapcsolatában, szexuális életében egyes esetekben enyhe fokban korlátozza, nehezíti, különösen akkor, amikor a vízszintes feletti felső végtagi mozgásokat, illetve nehéz tevékenységeket kell végeznie.

[4] Az I. rendű felperesnél az átélt baleset élménye akut stresszzavart okozott, majd a poszttraumás stresszzavar lezajlása után a közlekedési balesettel összefüggésben alkalmazkodási zavar tünetei jöttek létre nála.

[5] A károkozó gépjármű a baleset időpontjában az alperesnél rendelkezett érvényes kötelező felelősségbiztosítással.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperesek keresetükben a balesetből eredő sérüléseik miatt vagyoni káraikat és sérelemdíj iránti követelést érvényesítették. Az I. rendű felperes – egyebek mellett – rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége címén módosított keresetében 2017. május 1-től 2018. december 31-ig havi 60.000 forint, 2019. január 1-től pedig havi 70.000 forint járadék megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

[7] Az alperes ellenkérelmében a baleset bekövetkezéséért a helytállási kötelezettségét nem vitatta, az egyes jogcímeken előterjesztett igények jogalapjával és összecszerúségével részben nem értett egyet. Az I. rendű felperes által rehabilitációs és szintentartó kezelések költsége címén előterjesztett igény összecszerúségét vitatta. Hivatkozott arra, hogy az I. rendű felperes nem vette igénybe a társadalombiztosítás (a továbbiakban: TB) által támogatott lehetőségeket, ezáltal megszegte kárenyhítési kötelezettségét.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével – egyebek mellett – kötelezte az alperest az I. rendű felperes vonatkozásában módosított keresetének megfelelően rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége címén 2017. május 1-től 2018. december 31-ig havi 60.000 forint, 2019. január 1-től havi 70.000 forint járadék megfizetésére. Ennek megfelelően kötelezte az alperest 2.950.000 forint lejárt járadék és kamatai, valamint 2021. február 1-től kezdődően havi 70.000 forint járadék megfizetésére ezen a címen.

[9] Indokolása szerint a balesettel okozati összefüggésben az I. rendű felperesnek a baleset óta folyamatosan és jövőben is szükséges állapotának szinten tartása miatt rendszeresen uszodába, fürdőbe, pszichológushoz járnia.

[10] Az igazságügyi szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a fokozatos gyógytorna a táppénzes betegállomány időtartamában indokolt volt, ahogy a gyógyfürdő használata is a hegek begyógyulását követően.

[11] Az I. rendű felperes a mozgásszegényebb életmódja miatt elfogadhatónak tartotta a balneoterápia igénybevételét. Rámutatott arra, hogy az I. rendű felperes esetében az úszás és az edzőterem használata sem kifogásolható.

[12] Utalt arra, hogy a rendszeres gyógyfürdő használatot, úszást a TB felnőttek részére nem, gyógytornát pedig csak meghatározott időszakonként, korlátozott számban támogat. Megítélése szerint, ha a károsult nem veszi igénybe a TB támogatását, az sem mentesíti az alperest a helytállási kötelezettsége alól.

[13] Az elsőfokú bíróság a csatolt számlák, az orvosszakértői vélemény, az I. rendű felperes előadása és a tanúk vallomása alapján ezen a jogcímen az I. rendű felperes kereseti kérelmének jogalapját megalapozottnak találta és megállapította, hogy a balesettel okozati összefüggésben az úszás, gyógyfürdő, balneoterápia, pszichiáter/pszichológus igénybevétele az I. rendű felperes számára indokolt egészségi állapotának fenntartása érdekében. Az összecszerülést az I. rendű felperesnek ezen a címen előterjesztett kérelmével egyezően, a károsult személyes előadása, a tanúvallomás, a csatolt számlák és az orvosszakértői vélemény figyelembevételével, mérlegeléssel határozta meg.

[14] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével – egyebek mellett – a rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége címén megítélt összeg helyben hagyása mellett a felperesek részére megítélt egyes vagyoni károk összegét leszállította.

[15] A rehabilitációs és szinten tartó kezelések vonatkozásában kifejtette, hogy ezek indokoltságának megítélése orvosi szakkérdés. Az orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy az I. rendű felperes részére a gyógytorna a táppénzes állomány alatt, a gyógyfürdő pedig a sebgyógyulás után indokolt volt. Elfogadta a balneoterápia szükségességét a jövőre nézve is az I. rendű felperes mozgásszegényebb életmódja miatt. Utalt arra, hogy az úszást és az edzőterem kíméletes használatát az orvosszakértő nem tartotta kifogásolhatónak (45. számú szakvélemény 19-20. pont).

[16] A másodfokú bíróság az I. rendű felperes személyes előadása és a tanúvallomás alapján úgy ítélte meg, hogy a károsult havi 4 gyógyfürdő költségére tarthat igényt, amelynek összegét a csatolt számlák alapján összesen havi 20.000 forintban állapított meg. Az úszásra pedig heti egy alkalommal és 1.500 forintos uszoda belépővel számolva havi 6.000 forintot tartott indokoltnak.

[17] Kifejtette, hogy a járványra tekintettel nincs lehetőség az alperes marasztalásának mellőzésére. Rámutatott arra, hogy a kártérítés a felhasználás módjától függetlenül megilleti az I. rendű felperest. Utalt arra is, hogy a legújabb ítélkezési gyakorlat nem tekinti a kárenyhítés sérelmének, ha a károsult nem a TB által támogatott szolgáltatásokat veszi igénybe, ezért ezt nem értékelte az I. rendű felperes terhére.

[18] Indokoltnak tartotta az I. rendű felperes részéről a balesettel összefüggő állapota miatt a gyógyszeres és pszichoterápiás kezelést. Ezek alkalmanként 11.000 forint, havi 44.000 forint összegű költségét a becsatolt számlák alapján bizonyítottan találta.

[19] Fentiek alapján az elsőfokú bíróság által meghatározott havi 70.000 forintot nem találta indokolatlanul magasnak, ezért e tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az I. rendű felperes részére megítélt rehabilitációs költségek vonatkozásában annak hatályon kívül helyezése mellett az I. rendű felperesnek járó tőkeösszeg tekintetében a marasztalását 4.768.159 forintra, a járadék tekintetében 2021. február 1-től havi 25.670 forintra, 2021.

május 1-től pedig havi 28.670 forintra kérte leszállítani. A rehabilitációs és szinten tartó kezelések vonatkozásában megítélt lejárt járadék összegét 2.950.000 forintról 118.500 forintra, a havi járadék összegét 70.000 forintról havi 3.000 forintra kérte leszállítani.

[21] Megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. § (2) bekezdés c) pontját, 6:525. § (1) bekezdését, 6:531. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdését, 182. § (3) bekezdését, továbbá 206. § (1) és (3) bekezdését jelölte meg.

[22] Vitatta a rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége címén az I. rendű felperesnek megítélt járadék összegszerűségét, ezáltal a lejárt járadék összegét is.

[23] Utalt arra, hogy a peres eljárás 3. évéig az I. rendű felperes keresetét e címen havi 10.000 forintban határozta meg, azt csak a bizonyítási eljárás befejezését követően, az áremelkedésre hivatkozással emelte meg jelentősen. Érvelése szerint ilyen mértékű áremelkedés nem volt.

[24] Rámutatott arra is, hogy az I. rendű felperes 2017 májusától havi 60.000 forinttal emelte fel keresetét ezen a címen. Hivatkozott arra, hogy más lett volna a védekezésének terjedelme, ha az I. rendű felperes követelése már kezdetektől fogva havi 70.000 forint lett volna. Kifogásolta a keresetfelemelés időpontját is, mivel állítása szerint további bizonyítási indítvány előterjesztésére nem volt lehetősége, illetőleg ennek az elsőfokú bíróság nem adott helyt.

[25] Hivatkozott az I. rendű felperes személyes előadására, amely szerint az uszodában és a gyógyfürdőben plusz szolgáltatást nem vett igénybe. Kifogásolta, hogy az I. rendű felperes csak a per indulását követő 3,5 évvel később kezdte el a bizonylatokat gyűjteni a rehabilitációs és szinten tartó kezelései költségeinek alátámasztására.

[26] Hiányolta az orvosszakértő válaszát abban a kérdésben, hogy pontosan milyen okból indokolt az I. rendű felperes esetében az úszás. Sérelmezte, hogy a kereset felemelését követően nem kérhette az orvosszakértői vélemény kiegészítését ez okból. Állította, hogy az úszást a károsultak a gyógyfürdő kezeléssel egyidőben szokták megoldani. Álláspontja szerint az úszás címén figyelembe vett kártérítés összege megalapozatlan, így azt a járadék meghatározása körében figyelmen kívül kellett volna hagyni.

[27] Nem vitatta a balneoterápia indokoltságát, azonban iratellenesnek tartotta a másodfokú bíróság azon megállapítását, hogy a csatolt számlák alapján 4×5.000, azaz 20.000 forint összegben határozható meg az ezen a címen járó költség. Állította, hogy az I. rendű felperes által F/52. szám alatt becsatolt jegyen szereplő 5.600 forint költség két személyre szólt. Megjegyezte, hogy Zsigmondy kártyával rendelkező személy részére a legdrágább budapesti gyógyfürdőbe is maximum 11.500 forint egy hónapra a belépőjegy költsége, nem pedig a másodfokú bíróság által figyelembe vett 20.000 forint.

[28] Érvelése szerint a károkozó nem az elméleti, hanem a tényleges károkat köteles megfizetni, ezért azt kell figyelembe venni, hogy a károsult konkrétan milyen költség ellenében tudja a gyógyfürdőt igénybe venni. Megjegyezte, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt a gyógyfürdők, uszodák zárva tartottak, ezért rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége az I. rendű felperesnél nem merülhetett fel 2020. március 13. és május 31. között, valamint 2020. november és 2021. április 29. között.

[29] Kúriai határozatokon keresztül rámutatott arra, hogy a Ptk. 6:522. § (2) bekezdés c) pontja szerinti kárnak csak olyan költség minősülhet, amely valóban felmerült. Állítása szerint fogalmilag kizárt, hogy egy fel sem merült összeg költségnek minősüljön. Kifejtette, hogy a kártérítési jog rendszerével ellentétes lenne olyan költségek megalapozottnak minősítése, amelyek fel sem merültek. Hangsúlyozta, hogy a tárgyi időszakra nem bizonyíthatlanság hiánya miatt tartja megalapozatlannak a marasztalást, hanem azért, mert a

költség ebben az időszakban fel sem merült. Azzal sem értett egyet, hogy az I. rendű felperes a kimaradt alkalmakat később tudta volna pótolni.

[30] Hivatkozott a TB támogatott ellátások igénybevételének elmulasztása kapcsán az I. rendű felperes kárenyhítési kötelezettségére. Érvelése szerint, amennyiben a károsult részéről többletterhet, többletnehézséget, minőségi megalkuvást nem jelent, úgy a kárenyhítéstől nem tekinthet el. Érvelése szerint akkor, amikor a károsult ugyanazon gyógyfürdőbe a belépőjegy töredékéért is be tud menni, a kárenyhítési kötelezettsége fennáll. Álláspontja szerint e körben a másodfokú bíróság álláspontja nem csak a Ptk. 6:525. § (1) bekezdésébe ütközik, hanem életszerűtlenné teszi azt is, hogy a károsultak az igényelt szolgáltatást valóban rendszeresen igénybe veszik.

[31] A pszichológus szükségessége körében rámutatott arra, hogy az I. rendű felperes eleinte TB által támogatott kezeléseket vett igénybe, amelyeket hasznosnak minősített. Utalt arra, hogy magánúton csak 2018 áprilisa óta veszi igénybe ezt a szolgáltatást. Nem tartotta alátámasztottnak, hogy a magánúton igénybe vett pszichológus általi kezelés hatékonyabb, álláspontja szerint az I. rendű felperes e körben is megsértette kárenyhítési kötelezettségét. Állította azt is, hogy az I. rendű felperesnél a pszichológus igénybevétele már nem a balesettel okozati összefüggésben merül fel 4,5 évvel a baleset után. Utalt arra, hogy az I. rendű felperes pszichés állapotára a baleseten kívül más események is hatással vannak, ezért nem tartotta a teljes költséget a balesettel okozati összefüggésben állónak.

[32] Rámutatott arra, hogy az I. rendű felperesnél a pszichológus költsége 2017 májusától nem merülhetett fel, hiszen ekkor még a károsult TB által támogatott kezelésekre járt. E körben is hivatkozott arra, hogy kiadás hiányában nem ítélt meg költség.

[33] Kiemelte, hogy a pszichológustól származó valamennyi számla rendelkezésre áll, így az ezen a címen felmerült költség pontosan kiszámítható. Megjegyezte, hogy az I. rendű felperes 2018. október és 2019. január között 8 alkalommal volt pszichológusnál, amelyre tekintettel indokolatlan havi 44.000 forint kártérítés. Utalt arra, hogy az I. rendű felperesnek 2018. április 6. és 2020. szeptember 18. között összesen 1.001.000 forint költsége merült fel pszichológus igénybevétele kapcsán, amely átlagosan a figyelembe vett havi 44.000 forint helyett 33.367 forintnak felel meg.

[34] Fentiekre tekintettel kérte a rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége címén felmerült járadék 2021. május 1-től havi 3.000 forintra történő leszállítását.

[35] Az I. rendű felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

[37] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 270. § (2) és a 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, a 272. § (2) bekezdése szerint megjelölt jogszabálysértések tekintetében vizsgálta felül.

[38] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

[39] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek kizárólag az elsőfokú bíróság által a rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége vonatkozásában a keresetnek helyt adó rendelkezését helybenhagyó részét támadta, így a felülvizsgálat is csak erre, az I. rendű felperes által előterjesztett, több részköltségből álló igényre terjedt ki.

[40] A felülvizsgálattal érintett rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége iránti igény több részköltségből tevődik össze: magában foglalja a gyógytorna, gyógyfürdő, balneoterápia, uszoda és pszichológus/pszichiáter balesettel okozati összefüggésben álló többletköltségét.

[41] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmében a kereset felemelésével és ennek következtében a bizonyítási eljárással kapcsolatban előadott hivatkozások vonatkozásában elsődlegesen rámutat arra, hogy – ahogyan azt az alperes sem vitatta – a régi Pp. 146. § (1) bekezdése alapján a kereset az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig bármikor megváltoztatható. A rehabilitációs költségek iránti kereseti kérelem felemelésének eljárási akadályja tehát nem volt; a keresetfelemelésnek nincs kihatása az – alperes által egyébként is vitatott – összeg alaposságára, az I. rendű felperesnek az eljárás során a megemelt összeg vonatkozásában kellett bizonyítania az igény alaposságát. Az eljárás bíróságoknak tehát a bizonyítási eljárás eredményét figyelembe véve arról kellett döntenük, hogy az I. rendű felperesnek az e címen előterjesztett keresete a megemelt összeg vonatkozásában alaposnak minősült-e.

[42] Az alperes hivatkozásával ellentétben a szakvélemény ebben a tekintetben nem volt hiányos vagy aggályos, nem volt szükség annak kiegészítésére, mivel nem álltak fenn a régi Pp. 183. § (2) bekezdésében írt feltételek. Az igény alapját képező költségek indokoltságának és azok balesettel való összefüggésének megítélése szakkérdés volt, amellyel kapcsolatban az orvosszakértő egyértelműen nyilatkozott; az összecszerűség azonban nem szakértői kompetenciába tartozó kérdés, ezért a szakvélemény kiegészítésének nem volt indoka a kereset felemelése.

[43] Az alperes megalapozatlanul kérte a kárenyhítési kötelezettség megszegéseként értékelni azt, hogy az I. rendű felperes nem egy időben veszi igénybe az úszást és a gyógyfürdőt, ezért a járadék leszállítása lenne indokolt. Az alperes által megjelölt tevékenységek különböző rehabilitációs tevékenységek, amelyek indokoltságát, szükségességének gyakoriságát a szakértő alátámasztotta, a két szolgáltatás együttes igénybevételének indoka nincs, ezért ezzel kapcsolatban nem állapítható meg a Ptk. 6:525. § (1) bekezdésének sérelme.

[44] Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a rehabilitációs ellátások szükségességének megítélése orvosi szakkérdés. A szakértői vélemény egyértelműen alátámasztotta, hogy az I. rendű felperesnél a gyógytorna a táppénzes időszak alatt, a gyógyfürdő a sebgyógyulás után indokolt volt. A szakértői vélemény alapján megalapozottan jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy fentiek mellett a balneoterápia a balesettel összefüggő mozgásszegényebb életmód miatt szükséges az I. rendű felperes számára, ahogy az úszás és az edzőterem kíméletes használata is. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy az I. rendű felperes esetében indokolt a balesettel okozati összefüggésben kialakult poszttraumás zavarára tekintettel a pszichoterápiás kezelése is, akár magánorvos útján is. Ahogy azt a Kúria már korábbi határozataiban kifejtette: ha a közgyógyellátás bármely okból nem nyújt megfelelő alternatívát a magánegészségügyi ellátáshoz képest, akkor nem haladja meg az elvárható magatartás kereteit az egészségügyi

ellátásra szoruló károsult részéről a költségesebb magánellátás igénybevétele. A károsultnak az általa viselendő kárkövetkezmények minél magasabb színvonalon és minél rövidebb időn belüli csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez fűződő érdeke, valamint a károkozónak az ezzel felmerülő költségek minimalizálásához fűződő érdeke között az észszerű egyensúly figyelembevételével lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy mi a költségeknek az a szintje, amely még a megtérítendő károk körébe sorolható. A Ptk. 1:4. §-ában foglalt alapelvek mindkét féltől jóhiszemű, tisztességes eljárást és az elvárható magatartás tanúsítását követelik meg. Egyikük sem köteles saját érdekei figyelmen kívül hagyására a másik érdekeinek érvényesülése végett, de nem is törekedhet saját érdekei érvényesülésének maximalizálására a szemben álló fél érdekeinek figyelmen kívül hagyásával (Kúria Pfv.III.20.032/2017/4., Pfv.III.20.168/2020/5.). Adott esetben nem kifogásolható, ha az I. rendű felperes rehabilitációját és az egészségi állapota szinten tartását célzó kezeléseket nem a TB támogatott keretben végzi, nem sérült ezért a Ptk. 6:525. § (1) bekezdése.

[45] Nem értett egyet ugyanakkor a Kúria a másodfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a járvány miatt kieső időre az alperes marasztalásának a mellőzésére nincs lehetőség. Abban egyetért a Kúria a másodfokú bírósággal, hogy a károsult a kártérítés címén kapott összeget szabadon felhasználhatja, ez következik a kártérítés szabad rendelkezésről szóló alapelvből. Kiemeli a Kúria, hogy ez nem mentesíti a károsultat a kárként érvényesített költség tényleges felmerülésének bizonyítása alól, ugyanis utólag csak a tényleges kiadást köteles a károkozó megtéríteni. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy külső, objektív körülmények akadályozták a rehabilitációs és szinten tartó kezelések költségeinek már a felmerülését is. Mivel a járvány időszakában az I. rendű felperes által igényelt költségek felmerülésének még az elvi lehetősége sem állt fenn, és az I. rendű felperes nem hivatkozott arra, hogy a kiesett időszakban ezt az összeget más módon fordította indokoltan testi és lelki egészségére, ezért ebben az időszakban, ezen a címen kártérítésre nem jogosult. Sérült így a Ptk. 6:522. § (2) bekezdés c) pontja és a régi Pp. 206. § (1) bekezdése.

[46] Szintén nem jogosult az I. rendű felperes a magánpszichológus/pszichiáter költségeinek megtérítésére abban az időszakban, amikor TB támogatott kezeléseket vett igénybe, hiszen ebben az időszakban többletköltsége ezen a címen nem merült fel, ilyet maga sem állított. A peradatok alapján az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy az I. rendű felperes először magánpszichológushoz 2018 áprilisától kezdett kezelésekre járni, így ekkortól merülhetett fel olyan többletköltsége, amelynek megtérítésére az alperes kötelezhető. Az ügyben eljáró bíróságok ugyanakkor ennek tényét a döntésük meghozatalakor nem vették figyelembe, az érdemi döntés ezért nem a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapult.

[47] Fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján – a perköltségre, az állam által előlegezett költség viselésére, a kereseti és fellebbezési illeték viselésére is kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és a rehabilitációs és szinten tartó kezelések költsége iránti járadékigény vonatkozásában a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[48] Az új eljárásban a másodfokú bíróságnak fel kell hívnia az I. rendű felperest annak pontos megjelölésére, hogy a veszélyhelyzeti intézkedésekre tekintettel mely időszakokban, milyen tevékenységeket nem tudott folytatni, mely kezeléseket vett igénybe, illetve nem tudott igénybe venni. Ennek alapján meg kell pontosan határozni azt az időszakot, amikor az I. rendű felperes objektív okok miatt nem vehette igénybe az egyes rehabilitációs és szinten tartó kezeléseket, ezek összegét az I. rendű felperes által követelt járadékból le kell vonnia.

Tisztáznia kell azt is, hogy az I. rendű felperes mikortól, milyen többletköltséggel vesz igénybe magánpszichológust. A másodfokú bíróságnak mindezek – a fellebbezési eljárás kereteit előre láthatóan meghaladó bizonyítást nem igénylő – feltárását követően, a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes mérlegelésével, a tényleges költségek figyelembevételével kell az I. rendű felperesnek az ezen a címen járó havi járadékát, annak összegét és esedékességét meghatározni.

Záró rész

[49] A Kúria a felek felülvizsgálati eljárási költségeit, valamint a felülvizsgálati eljárási illeték összegét a régi Pp. 275. § (5) bekezdése alkalmazásával csupán megállapította, azok viseléséről az új határozatot hozó másodfokú bíróság dönt. Az I. rendű felperes és az alperes képviseletével felmerült ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban alkalmazható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg, a 4/A. § szerint általános forgalmi adóval növelten. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összegének számítása az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésén alapul.

[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[51] A végzés elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.
Budapest, 2022. június 8.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző

HM